

תת"ע 5711/05/13 - מדינת ישראל נגד מאיר זוביב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5711-05-13 מדינת ישראל נ' זוביב

01 ינואר 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מאיר זוביב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלפי

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד נוז

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שהודה כי נהג ברכב כשתוקף רישיון נהיגה שלו פקע ביום 22.11.06, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה וכן כי נהג ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, (נוסח חדש).

ב"כ המאשימה הציג גליון הרשעותיו של הנאשם לפי הורשה לנהיגה בשנת 87, לחובתו 76 הרשעות קודמות. כמו כן לחובת הנאשם עבר פלילי בגין עבירות של מסירת רישום כוזב, זיוף פנקסים, מעביד המעסיק עובד תושב אזור שלא כדין וגניבה.

ב"כ המאשימה עותר להשית על הנאשם עונשים של פסילה שלא תפחת משנה, הפעלת התנאי לתקופה של 5 חודשים העומד כנגד הנאשם (הרשעה 76 במצטבר), פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי.

עמוד 1

ראשית ביקש הסנגור לדחות מועד הדיון בכדי שהנאשם יבוא בפני בית משפט כשהוא מחזיק

ברישיון נהיגה תקף. לאחר מספר דחיות ולאחר שהדיון נקבע היום, בית המשפט דחה את הבקשה והטיעונים לעונש נשמעו היום.

לטענת הסנגור לנאשם חובות כבדים בהוצל"פ כאשר לאחרונה הגיע עמם להסדר כספי. הוא משלם כל חודש סך של 2,742 ₪, התשלום הראשון שולם ועל הנאשם לעמוד ב-11 תשלומים נוספים. עיון ברשימת החובות מעלה, כי רובן ככולן של העבירות עניינן הרשעות בתעבורה.

הסנגור מבקש מבית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם כאשר הוא נכה בשיעור של 28 אחוז והוא מתעתד להגיש בקשה להעלאת אחוזי הנכות עקב החמרה במצבו, הוא גרוש, אב לשלושה ומחויב בתשלום מזונות.

לפיכך, מבקש הסנגור להתחשב בנאשם.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים עד 9 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות ש"ח עד אלפי ₪, ומאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 87, צבר לחובתו 76 הרשעות קודמות כאשר לחובתו הרשעות דומות בעברו.

נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף הינה עבירה חמורה כעבירת הנהיגה בזמן פסילה ושתי העבירות מצביעות על זלזול בשלטון החוק. לעניין זה ראה (רע"פ 665/11 עלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי הדרך (וגם לנוהג עצמו), וזו העיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזו; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה - 1975, ומכל מקום

הטלתם על קופת הציבור"

מדובר בתקופה ארוכה מאד בה תוקף רישיון נהיגתו של הנאשם פקע - למעלה מ- 6 שנים.

לחובת הנאשם עונש פסילה מותנה למשך 5 חודשים אשר נגזר על הנאשם בגין עבירה זהה.

נראה כי הנאשם אינו לומד את הלקח וממשיך וחוזר על העבירות פעם אחר פעם.

לפיכך, לא מצאתי להורות על חפיפה בין חודשי הפסילה.

לאחר שהתחשבתי בדברי הסנגור לעונש דלעיל ובמצבו הכלכלי של הנאשם, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 900 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב- 6 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.2.14 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

2. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים .

3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים

וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

4. הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 5 חודשים כפי שפסק על תנאי בית משפט תעבורה ת"א ביום 2.1.12 בתיק משטרה מספר 27200592700 (הרשעה מספר 76) לריצוי באופן מצטבר.

5. הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים ונהיגה פסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת